11/04/2022

«Η γενοκτονία του μικρασιατικού ελληνισμού. 1922-2022: 100 χρόνια μετά» στο «Ενορία εν δράσει»

/ Ενορίες

Ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα 11 Απριλίου, με την 10η διαδικτυακή συνάντηση, η σειρά παρουσιάσεων, με γενικό τίτλο «Η ιστορία της Μικράς Ασίας», που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των Εκπαιδευτικών Σεμιναρίων του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Η συνάντηση είχε θέμα «**Η γενοκτονία του μικρασιατικού ελληνισμού. 1922-2022: 100 χρόνια μετά**». **Τη σειρά επιμελήθηκε η Αρχοντία Παπαδοπούλου, Ιστορικός, Φιλόλογος, Πρόεδρος της Ενώσεως Μαγνησίας Μικράς Ασίας**.

Στις 11 Νοεμβρίου 1946, υπάρχει διακήρυξη της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ περί γενοκτονίας, ορίζοντας ότι είναι έγκλημα διεθνούς δικαίου, είτε διαπράττεται σε καιρό ειρήνης, ή σε καιρό πολέμου, και είναι διαρκές και απαράγραπτο.

Στις 9 Δεκεμβρίου 1948, ο ΟΗΕ πήρε ομόφωνη απόφαση, για την Σύμβαση περί γενοκτονίας, καθορίζοντας κάποιους όρους, βάσει των οποίων, ένα έγκλημα απέναντι σε έναν λαό, είναι γενοκτονία. Η Σύμβαση έχει τον τίτλο «Πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας» και τέθηκε σε ισχύ το 1951. Επίσης, στις 26 Νοεμβρίου 1968, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, όρισε ότι το έγκλημα της γενοκτονίας είναι απαράγραπτο.

Σύμφωνα με την Σύμβαση, γενοκτονία συνιστούν πράξεις, όταν διαπράττονται με πρόθεση καταστροφής, ολικής ή μερικής, ενός μέρους ή ολόκληρου λαού.

Έτσι, αναφορικά με τον Μικρασιατικό Ελληνισμό, από το 1908, κυρίως δε και συστηματικά από το 1914 έως το 1922, πραγματοποιήθηκαν οργανωμένες δολοφονίες, εξοντώσεις, εκτοπίσεις, δημεύσεις περιουσιών και εκπατρισμοί στον Πόντο και στους Έλληνες των μικρασιατικών δυτικών παραλίων, όταν ξεκίνησε ο Α’ Παγκόσμιος Πόλεμος.

Η Σύμβαση όριζε ακόμη ως πράξεις γενοκτονίας, τις σοβαρές προσβολές κατά της φυσικής ή πνευματικής ακεραιότητας και την πάσης φύσεως αποστέρηση και προσβολή της πνευματικής ανάπτυξης των μελών της καταδιωκόμενης ομάδας.

Βλέπουμε έτσι στην Μ. Ασία, βιασμούς γυναικών, ακόμη και στο ιερό βήμα των Εκκλησιών, αρπαγές γυναικών, ακρωτηριασμούς, αιχμαλωσίες, τάγματα εργασίας, εξαντλητικές πορείες, εκτελέσεις με βασανιστήρια, όπως και εκτελέσεις ηγετικών παραγόντων, Ιερέων, διδασκάλων, προκρίτων, καταστροφή των αρχαίων, βυζαντινών και νεότερων ναών, μνημείων και σχολείων, τυπογραφείων, βιβλιοθηκών, εφημερίδων, εκδοτικών οίκων.

Άλλος όρος της Σύμβασης, αναφέρει την εκ προθέσεως υποβολή των μελών της ομάδας, σε συνθήκες διαβίωσης που οδηγούν στην φυσική τους εξόντωση, όπως είδαμε στο εσωτερικό της Μ. Ασίας με τις βίαιες εκτοπίσεις τον εξαναγκασμό εγκατάλειψης της γενέθλιας γης, την αρπαγή των ακίνητων περιουσιών, τους εκφοβισμούς, τις λεηλασίες, τον εκφοβισμό για την ελληνική γλώσσα. Τα έγγραφα που σταδιακά αποκαλύπτονται, αποδεικνύουν τις εκ προθέσεως διαταγές των τουρκικών αρχών.

Η εξόντωση λοιπόν του Μικρασιατικού Ελληνισμού εμπίπτει στον όρο γενοκτονία. 1.500.000 νεκροί, εκατοντάδες χιλιάδες αγνοούμενοι και αιχμάλωτοι, 1.500.000 πρόσφυγες, οικτρά διαμελισμένοι θρησκευτικοί αρχηγοί, κληρικοί, διδάσκαλοι, καταδεικνύουν ότι είναι η μεγαλύτερη

γενοκτονία του 20ου αιώνα.

Το 1998, υπήρξε ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, να τιμάται η 14η Σεπτεμβρίου, ως ημέρα εθνικής μνήμης για την γενοκτονία των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το τουρκικό κράτος. Είχε προηγηθεί το 1994, ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, όπου η 19η Μαΐου, τιμάται ως ημέρα εθνικής μνήμης για την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου.

100 χρόνια μετά, τιμούμε όλους εκείνους που χάθηκαν βίαια και αναίτια, κι εκείνους που ήρθαν εδώ που σήκωσαν τα μανίκια κι άρχισαν να δουλεύουν πριν προλάβουν να κλάψουν τους νεκρούς που άφησαν πίσω. Θυμόμαστε τα διδάγματα ζωής που έδωσαν, της πίστης, της ευλάβειας, της επιμονής, της υπομονής, της αγωνιστικότητας, της αγάπης στη ζωή και της ατσάλινης θέλησης, της αισιοδοξίας και της δύναμης.